

Protestantse gemeente Haaksbergen-Buurse

Psalmenvesper

6^e zondag van de herfst

29 oktober 2017

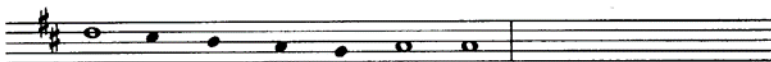
- stilte
- orgelspel
- opening (gezing 192a)
- avondlied: gezing 239.
- de psalm: psalm 90.

antifoon:

Psalm 90: 2

Voor - dat de aar - de was voort - ge - bracht, zijt Gij,

God, van eeu - wig tot eeu - wig.

Gij, Heer, zijt steeds onze tóevlucht geweest *
voor ieder geslacht opnieúw.

Voordat de bergen geboren waren, °
voordat de aarde was vóortgebracht, *
zijt Gij, God, van eeuwig tot éeuwíg. –

Wat sterfelijk is vergaat weer tot stóf, *
Gij zegt: 'Keer terug, kind van Ádam!'

Voor U zijn duizend jaren één dag, °
als gisteren dat al voorbý is, *
een uur van slaap in de nácht. –

Ons leven breekt af als een droom in de óchtend, *
kortstondig is het als gras op het véld.

Des morgens ontkiemt het en schiet het óp, *
des avonds is het verwélkt. –

Wij worden verzengd door de gloed van uw tóorn, *
de storm van uw gramschap jaagt over ons héen.

Gij hebt onze schulden te vóorschijn gehaald, *
ons heimelijk kwaad voor het licht van uw áanschijn. –

Nu gaan onze dagen somber voorbý, *
en zuchtend verstrijken de járen.

De maat van ons leven is zéventig jaar, *
of als wij heel sterk zijn táchtig.

Het meeste daarvan is nog kwelling en zórg, *
en snel komt het uur van vertrékken.

Wie onzer beseft de macht van uw tóorn, *
uw ontzagwekkende grámschap?

Leer ons onze dagen naar wáarde te schatten, *
en zo te komen tot wijsheid van hárt. –

Laat af, Heer, hoelang nog píjngt Gij ons? *
wees toch uw dienaars genádig:

schenk ons in de ochtend volop uw zégen, *
dan jubelen wij heel de dag van gelúk.

Vergeld nu met vreugde de dagen van léed, *
de jaren dat het ons slécht ging. –

Laat zien aan uw dienaars waartoe Gij in stáat zijt, *
en toon aan hun zonen uw héerlijkheid.

Uw luister, Heer God, moge over ons strálen, *
bestuur onze handen bij al wat zij dóen.

- inleiding op de lezing

- lezing: Handelingen 18 : 24 – 19 : 7

- moment van inkeer en verstillng

- de lofzang van Maria

antifoon:

Mat. 25: 34; VII

Komt ge - ze - gen - den van mijn Va - der! Be - erft
het ko - nink - rijk dat be - reid is voor u van
de grond - leg - ging der we - reld af.

IV

Hoog verheft nu mijn ziel de Héer, *
verrukt is mijn geest om God, mijn Verlósser.

Hoog verheft nu mijn ziel de Héer, *
verrukt is mijn geest om God, mijn Verlósser.

Zijn keus viel op zijn eenvoudige díenst-maagd: *
van nu af prijst ieder geslacht mij zálíg.

Wonderbaar is het wat Hij mij déed, *
de Machtige, groot is zijn Náam!

Barmhartig is Hij tot in lengte van dágen *
voor ieder die Hem erként. –

Hij doet zich gelden met krachtige árm, *
vermetelen drijft Hij uitéen;

machtigen haalt Hij omlaag van hun tróon, *
eenvoudigen brengt Hij tot áanzien;

behoeftigen schenkt Hij óvervloed, *
maar rijken gaan heen met ledige hánden. –

Hij trekt zich zijn dienaar Israëł áan, *
zijn milde erbarming indáchtig;

zoals Hij de vaderen heeft belóofd, *
voor Abraham en zijn geslacht voor áltijd. –

Eer aan de Vader en de Zóon *
en de heilige Géest,

zoals het was in het begin en nu en áltijd *
en in de eeuwen der eeuwen. Ámen.

- gebeden

Heer, ont-ferm U, Chris-tus, ont-ferm U, Heer, ont-ferm U.

- avondgebed
- voorbeden
- stil gebed
- Onze Vader

- psalm 113.

Looft nu, dienaars des Héren, *
looft de Naam van de Héer.

De Naam van de Heer zij geprézen *
vandaag en in éeuwigheid. –

Van ochtendgloren tot ávondrood *
moet ieder die Naam aanbídden.

Want boven de volkeren troont de Héer, *
zijn glorie beheerst de hémel.

Wie is als de Heer onze Gód, *
hoog boven de sterren gezéten?

Die van omhoog overziet *
het hemelgewelf en de áarde; –

die machtelozen tilt uit het stóf, *
van vuilnishopen de armen wéghaalt;

om hen in de kring van de vórsten te plaatsen, *
te midden der machtigen van zijn vólk; –

die de onvruchtbare plaats geeft in hús *
als blijde moeder van kínderen.

- afsluiting (gez.192b)

- orgelspel